

"האם יהי' גוים בימות משיח"

1. בלק כד, יד-יח

עתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים...
אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי
מואב וקרקר כל-בני-שת.
והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל.

2. אונקלוס שם

חזיתיה ולא כען סכיתיה ולא איתוהי קריב כד יקום מלכא מיעקב ויתרפא משיחא
מישראל ויקטול רבבכי מואב וישלוח ככל בני אנושא...
ויהי אדום ירשתא ויהי ירשתא שעיר לבבלי דכבוהי וישראל יצלח בנכסין.

3. אמן עזרא שם

וקרקר. כמו "מקרקר קיר" והטעם הורס הקיר כמו מסעף.

4. ספורנו שם

ומחץ פאתי מואב אף על פי שכל האומות מנשמת אלוק יאבדו כאמרו "כי אעשה
כלה בכל הגוים".

5. זכרי' יג, ח

והיה בכל-הארץ נאם-יהוה פי-שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה.
והבאתי את-השלשית באש וצרפתים כצרף את-הכסף ובחנתים כבחן את-הזהב
הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי.

6. מצודות דוד שם

פי שנים בה. כי כל האומות כלולות אדום ובישמעאל: **והשלישית.** היא ישראל:

7. רד"ק שם

והיה בכל הארץ. פי' בכל ארץ ישראל וי"מ בכל העולם כי גם מאומות העולם לא ישארו אלא הטובים שיהיו עובדי האל יתברך: **פי שנים.** שני חלקים מהם: **יכרתו יגועו.** מקצתם יכרתו בחרב ומקצתם יגועו בדבר: **והשלישית יותר בה.** ישארו בארץ חיים:

8. ישעיהו ב, ב-ד

והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית־יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל־הגוים.

והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל־הר־יהוה אל־בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר־יהוה מירושלם.

ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדו עוד מלחמה.

9. צפני' ג, ט

כי־אז אהפך אל־עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד.

10. לקו"ש חלק כג ע' 178

לויט דעם ערשטן אופן אז די גאולת העולם כולו כולל אוה"ע איז א פרט און בשביל גאולת ישראל, קומט אויס, די מציאות פון אוה"ע בפ"ע ווערט "יכרתו ויגועו" פארלארן און ניט נאר אלס אן אומה, נאר אויך אלס יחידים.

[ווי"ל דוגמא בהלכה - מציאות פון אן עבד וואס האט ניט קיין מציאות בפ"ע, ווייל כל מה שקנה עבד קנה רבו].

לויט דעם צווייטן אופן אבער, אז סאיז דא א באזונדער אויפטו און תכלית אין זייער בירור וזיכוך ניט נאר אלס פרט פון גאולת ישראל, קומט אויס אז לעת"ל וועט זייער מציאות ניט בטל ווערן.

והסברה זו איז דער פירוש פון "וקרקר כל בני שת" אז משיח איז "שולט בכל בני אנשא" אז אוה"ע זיינען אין "גדר מציאות" וואס דערפאר איז אויף זיי (בפ"ע) שייך דער ענין השליטה פון משיח"ן.

11. לקו"ש שם ע' 180

דער ביאור בזה: בשעת די הנהגה פון דער וועלט איז כדבעי לא יגזלו ולא ישחיתו אבער זייער ביטול צו אלקות קומט נאר אלס תוצאה פון זייער שעבוד און ביטול צו אידן, אין זיי גופא הערט זיך דאס אן, דעמאלט קומט אויס אז די גאולה איז ניט בשלימות ווארום אין זיי הערט זיך ניט אן דער "למלך"...

בשעת אבער די וועלט וכל אשר בה דערהערט מצד ענינים הם דעם "למלך", ביי זיי איז לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד, יחזרו כולם לדת האמת ביז אז אויך כל עסקם איז לדעת את ה' בלבד דעמאלט איז די גאולה שלימה עס ווערט אויסגעפירט די כוונה פון דירה בתחתונים בשלימות ובמילא די שלימות פון גאולה בא אידן.